

Передплата

«РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
 на пів року 10 кор
 на чверть року . . . 5 кор
 на місяць 170 кор

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Подляноке число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмемо милої, і очі не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Доморовского (Хоруцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє — Реclamанції неоплачені вільні від порти. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і припадні донесеня по 30 с. від стрічки.

На многі і благі літа!

(+) Сьогодні обходять всі краї, всі народи Австрійско-угорської монархії торжественне свято, уродини Наймилоствійшого Цісаря. В усіх святинях, без ріжниць ісповідань, вносять горячі молитви до Всевишнього з щирою подякою, що знов позволив святкувати сю пам'ятну для всієї монархії хвилю. Ні в одній державі не сплела ся так тісно доля держави, доля країв і доля поселених в ній народів з особою володаря, як в Австрійско-угорській монархії. Тимто і молитви, які сьогодні вносять ся до Верхотворця за здоровле Наймилоствійшого цісаря Франц-Йосифа, є разом молитвами за добробит і процвіт всіх країв і народів під єго могутним скиптром.

Не рожами стелило ся з самого почину володарство нашого Монарха, а в державі зложеної з тільки ріжнородних країв і народностей самолюбство сильніших доводило нераз до великих невгодин, котрі потрясли підвалинами монархії. До недавна сегобічна половина монархії була вивібною завязтої національно-політичної боротьби, котра довела була до повної майже застої державну машину, і підкопала повагу і становище парламенту. І здавало ся, що держава дійшла на край пропасти, що стане неможливою конституційна управа, надана Наймилоствійшим монархом. Одначе терпелівість і великодушність єго довели до того, що кільколітна боротьба почала втихомирювати ся, національно-політичні пристрасти почали холонуть а кільколітною боротьбою утомлена держава починає одужувати.

Але як раз в тій хвилі, коли відносини в сегобічній половині почали улажувати ся, почали на небосклоні другої половини монархії, в Угорщині, виринати темні хмари і віщувати грізні бурі. І справді гордовитість і самолюбна жадоба вельмож до верховлади викопала дійсну пропасть між володарем і державою і довела до розстрою і розладу внутрішнього, котрого наслідків годі на разі предвидіти і обчислити. Тим більше мусить боліти серце Наймилоствійшого монарха, позаяк іменно єго великодушності і єго розпорядкам треба приписати незвичайний зріст Угорщини, а особливо малярської народности, до якого она дійшла за останних трицять і вісім років.

В тих сумних хвилях може бути відрадою для дорогого Монарха, що широкі верстви народні переняті щирою преданністю і любовю до свого володаря, а відклик до тих широких верств населеня не може бути безуспішний і зможе подвинути монархію з над тої пропасти, над якою она тепер опинила ся. В ті отже хвилі,

коли монархія в другій своїй половині переживає таку тяжку недугу, таке важке пересиленє, вся надія звернена лише на великодушного Монарха.

І руский нарід звертає в кожній хвилі трудній свої бажаня і покладає свої надії на свого Монарха. Під Габсбурским скиптром засвітало рускому народови заране красшої долі, руский нарід віродив ся

хотворця, то й руский нарід з мільонів грудий кличе: «Пануй нам, Наймилоствійший нам цісарю і королю, ще многі і благі літа!»

в Австрії до нового життя. Вправді нераз доводило ся рускому народови на дорозі єго національно-політичного і культурного розвитку стрічати ся з ріжними перепонами із сторони противників єго самостійного ествованя і зросту, одначе ті перепони усували ся з волі Наймилоствійшого Монарха. Від кількох літ добиває ся руский нарід через своїх заступників нового культурного огнища для свого національного розвитку в Станіславові і в тім змаганю стрічав чималі перепони. Наостанку найвищою постановою цісарскою усунено всі перепони і з історією володарства наймилоствійшого Монарха вяже ся дальший поступ руского народу в культурнім напрямі. Можемо мати надію, що тепер щораз ширшим руслом плисти ме струя життя нашого народу, котрий під довголітнім володарством цісаря Франц Йосифа віродив ся і розвинув ся.

Коли отже всі народи заносять сегодня горячі молитви до всевишнього Вер-

Розвід Швеції з Норвегією.

Минула неділя виявила небувалу солідарність норвезького народу в справі розділу Унії. З голосувавших 80% до голосованя управнених не заявило ся навіть половини тільки одиниць против розлуки, кілька тисячок заявило ся за розлукою. Коли Швеція числила на симпатії і сподівала ся по плебісциті корисного для себе вислідку, то завела ся як найрадикальвійше. Без сумніву, що з конечности витягне в того відповідні консеквенції.

Заступник російского дневника «Русь» відбув ітерв'єв з норвезьким міністром заграничних справ Левлянеом про спір в справі Унії та про вигляди остаточного поладженя квестиї. Рівночасно з «Русією» оголошує сю розмову і християнський Morgenbladet. Міністер заявив між иншими, що тяжко сказати щось певного що до дальшого розвою спору межі Норвегією а Швецією. Норвегія згодилаби ся радо на жаданє Швеції що до зарядженя всенародного голосованя, бо се не противило ся інтересам Норвегії. Дотично инших жадань Швеції ми готові розпочати переговори зі Швецією. Здає ся, що Швеція не бажає, щоби котрийсь з Бернадотіх вступив на норвезький престол. На всякий спосіб норвезьке привітельство учинить все, щоби уникнути колізії з інтересами європейских держав.

План, про який доносили дневники, немов би на норвезький престол мав вступити данський князь, міг би бути предметом поважної розваги. Республіканські ідеї з сорокових літ не мають сеї сили, подібно як в Європі виявило ся, що попри добрі республіки існують і лихі. Норвезьке правительство мусить привернути нормальні відносини. Колиб відносини зі Швецією не дали ся упорядкити в короткім часі, то Норвегія буде мусіла офіційно звернутися до заграничних держав. Належить надіятися, що держави не зроблять жадного заміту, зверненого против самостійности Норвегії. Союз Норвегії з Швецією був би для Норвегії великим нещастєм».

Вісти з Росії.

При мирових переговорах в Портсмуті іде так, як при кождім торзі: Жадають більше пристають на менше, замінюють, переставляють, торгують ся навіть о слова, не тільки о предмети і права, а рівночасно поза нарадами заперують о своїх незрушних постулятах, грозять зірванем переговорів і звичають про нові горячкові приготования воєнні. Такі вісти появляють ся з обох сторін, а навіть викликають зміну курсів на біржах, однак збагнути, скільки на них є правди, а скільки підступу, та чи в загалі остаточно мирові переговори дійдуть до кінця, чи розібють ся — се не лежить в людській можності, а може навіть і переговорюючі сторони в тім напрямі ще не мають постійного рішення. Вчора прийнято VI. артикул японських пропозицій, який заперює Японії відступлене російських держав на півострові Ляотуні разом з Порт-Артуром і Дальнім, як також островів Бльовде і Еліот. Росія має рішучо опирати ся чотиром жаданям Японців, іменню: 1) відступленю Сахаліну, 2) заплачено воєнного відшкодованя, 3) обмежено російських сил на Спокійнім Океані і 4) виданю Японії всіх воєнних кораблів, інтернованих в чужих портах.

З поля війни присилає ген. Леневич чимраз відраднійші вісти для російского оружя. І так послідний его рапорт з дня 14. с. м. доносить Леневич — японські торпедівці обстрілювали Лазарево. Росіянам удало ся перешкодити виладуваню на сушу відділу японських війск. Після вістий з Кореї, дня 5. серпня японський відділ, який з Капунгчав посунув ся до Чакері, мусів цофнути ся перед відпором російських позицій. Також поновні атаки неприятеля з дня 6. і 7. відперто. — Так само відперто японський відділ, який посунув ся до Онгі. Японці утікаючи, оставили убитих і амуніцію. Дня 10. російський відділ під Онгі прейшов до атаки і вишер на полудне неприятеля, який оставив оружя і амуніцію. Друга телеграма Леневича доносить, що Росіянам повело ся заняти місцевість Капунгчин. Обстрілюване Лазарева скінчило ся о год. 12. в полудне, а японські торпедівці відплинули. — З Токіо доносять тільки, що Росіяни виконали дня 14. с. м. атаки недалеко Чанту і Пейнанпунен, мусіли відступити, стративши 45 воєнків, а Японці 1 (!).

Після петербурского «Слова» в головнім заряді для прасових справ зложено в послідних часах багато подань о дозвіл на видаванє періодичних часописий на білорускій (!) мові на Волиню і Україні. Петенти на разі одержують відмовні відповіди з застереженем, що свої стараня будуть могли поновити по виданю нового прасового права. Взагалі справа реформ в Росії

іде пиняво, а з приватно навіть доносять з Петербурга, що з предложених 8 проєктів скликаня державної думи, одержав першенство проєкт, зрадагований Победоносцевом. По Победоносцеві не можна надіяти ся нічого доброго! Оголошенє дотичного маніфесту має збути ся дня 19. с. м.

Характеристичним для російських відносин є, що попри воєнні і внутрішні чвари, попри страйки і терор, убійства і рабуники, в столицях не тільки грають всі театри і анонсує ся безліч «гулянь по садах», але і публіка учає до них громадно. В Київі крім опери грають всі театри, а надто український Гайдамаки в салі «Купеческого саду» і польска комедия в «Неметі». В Варшаві з виїмком опери, виставляють поважну драму, комедию і оперету в державних театрах, надто устроєно театр в Фільгармонії, де Каміньскій зі Львова стягає товпи публіки і новий театр «Ренесанс», заініціонований б. дир. Геллером. В Одесі, Москві і Петербурзі грає опера через ціле літо, побіч инших численних театрів, яких з десятків має кожде з тих міліонових міст.

Ві до з ва.

Слава Ісусу Христу!

Виділ товариства для «Помочи убогих гр кат. церковий ім. св. Ап. Петра» відкликає ся до жертволюбия всіх П. Т. Родимців. А головна ціль нашого товариства: помагати убогим громадам при будові Дому Божого, особливо там, де того домагає ся слава Божа і наш народний інтерес дає ему повне право до загальної прихильности і видатної грошевої помочи.

Наші сусіди не щадять гроша на будову Домів Божих; також і другі народи понимають хорошо значінє церковий; в червню с. р. публічно в парламенті заявив член вільнодумного молодоческого клуба, що Чехи завдячують Церкві і духовенству спасенє своєї народности перед винародовленем її проте не будуть щадити видатків, коли буде розходити ся о будову церковий. І наш народ много жертвує на храми Божі і понад свої сили, но нігде правди діти в многих наших селах і місточках суть церкви, котрі і 1/2 чать вірних помістити не можуть, котрі посіли, в землю мохом порослі, похилені, сумно відбивають від храмів наших сусідів. А самим парохьянам годі стягнути ся нераз на будову нової, відповідної церкви; тут ціла руска родина мусить подати їм помічну руку, «а брат от брата вспоминаем, воздвигнет град крїнок і висок».

І се осьміляє нас, відивати ся найперше до Вас, брата селяни і маломіщани. Ви зумієте найлучше оцінити і відчутти вагу церкви в громаді;

Ви збираєте ся коло неї, як діти вокруг матери? Ви переводите в ній найвідраднійші хвилі чорного вашого життя.

Не поскупіть жертви на загальну справу — па славу Божу, а товариство наше зверне се Вам з грубими відсотками, коли запотребуєте помочи, бо і сего року роздало оно потребуємим громадам 7.700 К запомог на будову церковий.

І до Тебе, наша надіє, гімназияльна і академічна молодіже, особливо до Вас, слухачі св. Богословія, кличе наше товариство, підпріть з молодечим жаром розвій нашого товариства, бо ваше благородне серце відчує скоро вагу нашої роботи, ширіть всюда прихильність до нашого товариства, ознакомлюйте загал з нашими цілями, старайте ся зєдинити як найширші круги при роботі в честь Христа Спасителя і Пресвятої Діви, Матери руского краю, межи родиною на празниках, на весілях і в загалі при кождій спосібности збирайте лепти і пересилайте їх в виділ.

І до Тебе світска інтелігенціє, а особливо до тих, що любите свій народ і бажаєте ему розвою, кличем і просим: не пощадіть тої малої жертви, бо даєте народу, супроти котрого всі маєм тяжкій довг до вирівнаня.

В кінці просим о моральну і материяльну поміч Всєч. Духовенство і Вас, Вир. ОО. Декани. Ви доси много зробили для нашого товариства і за те дякуємо Вам в імені обдарованих громад.

Молитви, що поплинуть в побудованих при підпомозі нашого товариства церквах, упросьте благословеня Божого для Вас, Ваших родни, парохиян, і цілого руского народа. Вступайте самі з родинами, висуйте свої церкви і жертволюбивих парохиян в члени нашого товариства, старайте ся своїм впливом вєдновати для нас запомог в автономічних інституціях і в товариствах, в котрих засідаєте яко виділові, заохочуйте своїх собратий до роботи для нашого товариства, щоби не було межи нами ані одиниці, котра не зложилаби своєї лепти на жертвеннику любви Бога; «вся вамъ любобію да бывають» (Кор. I. 166).

Ми много не жадаємо: вступне вносить 1 К, річна вкладка від фізичних осіб 1 К., від моральних (Церковий, Братів, Товариств, Корпораций) 5 К., котрі просимо висилати на руки предсідателя товариства крїл. Теодора Пюрка, Львів, площа св. Юра ч. 5.

Від Виділу Товариства ім. св. Ап. Петра.

У Львові, в день Крещеня Руси 1. серпня 1905. крїл. Теодор Пюрко сьвящ. Іван Давидович предсідатель. секретар.

М. Старицький.

М а з е п а.

(З Байрона).

(Дальше).

XX.

«Наблизилась до нас зграя коний в той час;
Оточають, вони, полохяні,
І дивують мині, що лежу на спині
Товариша я в путях рудяних;
Зупинились... тримтять... прислухають... зорять
І хропуть в полохливій турботі;
То збіжать ся гуртом, то одлинуть притьмом,
То колюють по рутній рівноті.
Ось підходить один, виїхтовець Україн,
Над усіх найвродливіший огир,
Як смола вороний, як грімниця рвяний —
Певне був табуна верховодир.
Він до коний заржав, ніби гасло подав,
Та і кинувсь зневацька од мене. —
І шатнулись за ним, верховодцем своїм,
Всі ті вільні коні скажене;
Вони півять, хропуть і на вдалю ливуть,
Де чорніла діброва велика:
Тільки товїт устав: так їх певне злякав
Невідомий погляд чоловіка.
Знов один і один; мій товариш, мій кінь
Підо мною лежить і не встане...
Безсподіванне дум, і безрадїсний сум

Сповива мов серце крижнїане:

До сьвіт сонця обцем з бідолашним конем
На степовій траві не порушнє
Довелось полягти: мов ті рідні брати
Ми тримались тоді нерозлучнє.
Кінь своє вже відбув — хоть дратівлі не чув,
А як мучив ся я в ті години!
Вїяв тихий вітрець, — і на мерлому мрець
Сподївав ся конання хвилини».

XXI.

«І горі в небесах неомірний свій шлях
Сонце мене невтомнє тримало;
Я лежав на землі; врази пухли мої;
Кров запекла точилась помалу
І були забарні ті години нудні...
Уже вечір проміння ружаянє
Колерує подаль... обгорта мене жаль,
Що оно вже для мене не встане
Не хапай ся-ж зайти! на розраїннє ти
Хоч ще раз покажи свою вроду!
Хоч ще раз надивлюсь і на сьвіт озирнусь,
Привїтаю в останнє, тай годі!
Було той час в мене розуміннє мутнє,
Безсподївана певність, що швидко
Необхідний кїнець, що вже смерті вінець
Наді мною вітає — і близько!
Хто-ж в останній свій час за життє не хапавсь,
Хоч воно й було марнє, не гоже?!
Нїби смерти доба — є запада сїпа,
Обїйти котру сторожко можеш!
Хоч добою й у нудоті дратній

Сподїваємось, палко благаєм,

Хоч в годину хибну свою руку зважну
Часом ми на себе підїмаєм;
Та й бездольцям самим завжди буде швидким
Твій смерті німе становіннє,
Завжди буде страшна та холодна труна
Й не просьвітнє, сумне кладовище!»

XXII.

«Дивно: діти роскош, свого віку впродовж
Що не знали ніколи недолі,
Що життя оболонь — нїби радїсний сон, —
Перед котрих, в солодкім до воллі, —
Розлягалась вкруги, опувальні жаги
Солодчили котрих ситовнє —
Дивно й тричі, що ті роскошні пестовці
Зустрічають ту смерть супокійнє;
Спокійнійше нїж ті, бідолахи в житті,
Котрих доля — убожества плями...
Той, що прєпихи знав, котрий все скуштував,
Всі улєсєя житичні й неєтями, —
Той на вдалі життя вже не має хїття,
І не має об чім ліковувати;
Тільки смерті один невідомий затин
Ще приміє його жаховати.
А бездолець трива і себе сподїва,
Що кїнець таки мукам настане
Й незупинним сльозам, і його то очам
Ворогом, несподїваним рано,
Смерть здаєть ся: вона нїб до того рвійна,
Що умиснє одтяти бажає
Оту радїсть, що він через кільки хвилини

Н О В И Н К И.

— Календар. В п'ятницю: руско-кат.: Евсигія, Фавія; римо-кат.: Єлени. — В суботу: руско-кат.: Преображ. Господне; римо-кат.: Бенїгні.

— Перемиский Єпископ о. Константин Чехович повернув з купелів до Перемишля.

— Пожарний „Сокил“ в Довгім, дрогобицького повіта, засновано на статуті львівського «Сокола». Ц. к. намісництво вже затвердило статут.

— Народні забави. В Ворохті відбуде ся дня 20. серпня о 3. год. по полудни на царинці: Григорчука (коло залізниць) руский народний фестин. — В Стецевій відбуде ся дня 20. с. м. о год. 6. вечером в стодолі Петра Сандуляка, заходом тамошної «Січи» аматорське представлення «Верховинців» драми в 5 актах Корженьовського. — В Тухлі відбуде ся дня 20. с. м. з нагоди цїсарских імянин торжественний обхід в ювілейній кольонї для дїтий залізничних робітників. Залізничні каси будуть видавати на той день білети до Тухлі, знижені на половину.

— 3 руско-народного театру пишуть нам: Руский театр переїздить з Тлустого до Заліщик, звідки поїде до Городенки, а відтак до Снятина. Репертуар руского театру в Заліщиках: Четвер 17. с. м. «Ой не ходи Грицю» народний образ зі співками і танцями в 5 дїях Старицького. — Субота 19. с. м. «Барон циганів» оперетка в 3 дїях Стравса. — Недїля 20. с. м. «Мартин Боруля» комедія в 5 дїях Карпенка-Карого. В головній ролі виступить дир. М. Садовский. — Ві второк 22. с. м. «Мищани» сцена в 4 дїях М. Горького. — Четвер 24. с. м. «Свати Мусїя» народна оперетка в 3 дїях Порошина. — Субота 26. с. м. «Дзвони з Корневіль» оперетка в 3 дїях Плянкетта. — Недїля 27. с. м. «В народї» конкурсова народна драма в 3 дїях Стешенка. — Ві второк 29. с. м. «Продана наречена» опера в 3 дїях Сметани. — Четвер 31. с. м. «Бурлака» комедія народна в 5 дїях Карпенка-Карого. Виступ дир. Садовського. — Субота 2. вересня «Урїаль Акрета» трагедія в 5 дїях Гюцкова в перекладї Л. Лопатинського.

— Посліплатні пакети до Німеччини. Після рескрипту ц. к. міністерства торгівлі з дня 20 липня 1905 ч. 39.013 можна при пакетах посліплатних, призначених до німецької імперії, подавати яко адресата посліплатности переказу або п. к. уряд почтової каси щадничої у Відні або також якенебудь публичне заведенє кредитове, маюче свій осідок в Австрії.

На купонї переказу вілько помістити замітку, на чий рахунок належить посліплатну квоту вписати, н. п. «записати на conto ч.» і т. д. Догідність така існує вже при пакетах адресованих до місцевостей положених в Австрії, на Уграх, в краях окупованих і в Швайцарії.

— Сила любови. З Perth Amboy, N. J. пишуть до американської „Свободи“: Дня 16. липня вихрестив о. Новак одного жиди, який приїхав перед трома місяцями з Галичини до Америки. Він походить з села Пашови, повіта Ліско, де перед роком залюбив ся в одній рускій дівчинї. Задля боязни жидів не міг ся вихрестити в ста-

рім краю і мусїв утікати за море зі своєю дівчиною. В недїлю охрестив ся а в понедїлок звінчав ся. Весїле відбуло ся в найгарнійшій порядку, було много гостей, але самі Русини, бо Польяки не хотїли прийти за те, що він не дав ся вихрестити на їх обряд. Підчас обїду декотрі присутні мали прекрасну промову і всі забавляди ся до рана. Нововихрестеному Йосифови і его сопрузі вай дасть Пан Біг щасливо прожити многая літа.

— Затьміне сонця припадає на день 30. с. м. і буде тривати 5 чвертий години. В Галичинї можна его буде бачити межі 12. год. 13 минут в полудне і 5. год. по полудни. Підчас найсильнїшого затьміння тїнь покривє 6 десятих частий соншнього кружала....

— Підроблені 50-коронові банкноти сконфісковано на почтї в Стрию при касї дня 9. с. м. наданї... староством, яке їх одержало було від одного зі стрийських торговців. Сконфісковані банкноти були підроблені зовсім удачно, тільки тло їх було яснїйше, наче полиняне і рисунок лиць фігур трохи невизначний. Фальсифікати відославно до монетарного уряду у Відні.

— Порядки на російских залізницях. З Варшави доносять, що підчас ревізії, докраної сими днями в поїзді привисяньської залізницьї контролерами Кулешев і Самоїловичем викрито межі Варшавою а Фаленицею 200 подорожних, що їхали без білетів. При ревізії иншого поїзду на тїм самім шляху викрили контролєри Сїврук і Константинов в 15 вагонах osobowych 259 подорожних без білетів, а контролєр Рутковский викрив в однім поїзді 165 кодорожних без білетів. Всї тотї подорожні не їздили за дармо, лиш за плато меншої ціни, котрою ділила ся служба залізнична.

— Нові заводи для молодих людей. Міністерство рільництва розписало на шкільний рік 1905/6 конкурсе на три стипендії по 500 К для тих кандидатів, що хотїли би учити ся управи винограду а садівництва у висшій школі в Кльостернайбурзі під Віднем. Поданя треба вносити найдалше до 30. вересня 1905 в дирекції згаданї школи. Кандидати на I. рік мусять мати скінчену IV. класу шкіль середних, скінчений 16 рік житя, предложити заяву родичів в справі удержаня, зложити вступний іспит, коли не прихотять безпосередно з якої школи, предложити сьвідцтво моральности і умїти на стілько по німецьки, щоби могли від самого початку зі зрозумїнем учити ся. — З днем 1. вересня розпочинає ся курс науки в красній суконничій школі в Ракшавї, ланцутського повіта. Записувати ся можна вже тепер, до чого потрібні отсі услїва: 1) укїнченє а добрим успїхом бодай народної школи або відповідне образование набуте в иншій спосіб; 2) укїнчений 14-ий рік житя і належите фізичне розвиненє. Наука в школі триває два роки і є безплатна, а до того ученики дістають за практичні роботи, виконанї в робітничих салях, грошеві нагороди. Убої а пильні ученики можуть дістати підмоги на кошти удержаня, а крім того мешканє в шкільній бурсї.

— Науковий конгрес в полудневїй Африці. Найбільше наукове товариство Великої Британії British Association for the advancement of Science відбуває сегорічний зїзд в краю коло Доброї Надїї Вчєра дня 15. серпня відбуло ся перше

засіданє в Капштатї, де збори задержать ся аж до 19. с. м. Відтак поїдуть учасники кораблем до Наталю і відбудуть там засіданя в Дурбанї і Пітермарїзбургї, а також звидять славні з воєнної історії околицї Колєнзо і Лєдисміт. Від 28. с. м. до 1. вересня буде зїзд радів в Йоганнєсбургї, 2. вересня відїдуть члени через Блємфонтен через Кінберлей, де мають відбути ся студії над диямантами. Відтак часть учасників поїде новою залізницею до Булювано в Родезїї, а звідси до великих жерел Замбезї, понизше яких недавно переведено сьмілий мість понад рїку. Дня 14. вересня розпочне ся поворот до Європи; одна часть товариства вибере дорогу через східне побережє Африки і приїде 20. вересня до Сутамптон, а друга часть буде вертати через Каплянд і з початком жовтня стане в Англії. Як звичайно, так і сєго року запрошено до співудїлу в сїх, на великі розміри плянованих зборах, також учених з поза Англії.

— Дрібні вїсти В торгівлі повозів і римарських виробів Стромєнгєра у Львовї викрито крадіж рїзних предметів на кілька тєсяч корон. Крадіжки допуская ся занятий в торгівлі персонал і продавав сїдла, лиця, ремєні і т. п. жидам на Краківськїм за безцїн. — З Пєлчинського ставу витягнули воляки кравецкого чєлядника Маряна Д., який кинув ся до води в самоубїйчїм намїрі, як каже, з нужди, недостатку средств до житя. — Василь Олєсько, ученик V кл. рускої гімназїї в Перемишлї, син сєлянїна з Поздьяча коло Перемишля, відобрав собі житє вистрїлом а револьєра. — Львівська поліція арештувала онюди Пєсля Шальгєра, який продавав найвїмнїм по 1 К мосєжні ланцужка за золотї. — Конгрєс антропольовїгів відбуде ся в Зальцбургї в часї від 28. до 31. с. м. — В Карбинї на Шлєзку случили ся два новї випадки менінгітис (запалєня мозкових болон). — Квалїфікаційні іспити на учителїв народних шкїл розпочнуть ся в Перемишлї дня 25. вересня с. р. Поданя через окружну Раду шкільну найдалше до 15. вересня. — Румунське королївство виїхали дня 15. с. м. з Букарєшту: король до Гаштайну, королева до Най-Вїд. — В Підлісках великих дня 11. с. м. около 3 год. по полудни вибух великий огонь. Ратунок був дуже трудний, бо було загроженє цїле село і кождий пильнував свого обїєкта. Вигорїло до тла 21 загород сєлянських з цїлим сєгорїчним добутком. Згорїло також і двірське гумно. Шкода виносить звїж 100.000 К. Огонь мабуть підложили дїти, що бавили ся на улицї сїрничками, а відтак видумали байку, що якїсь волоцюгї кидали сїрники на стрїхи. — В Долинї горїло до тижня три рази. За першим разом згорїла на передмістї Загірє стодола Андрїя Майхровича з досить значним запасом сїна в нїї помїщеного. Причиною огню було, що син властителя стрїлив з рушницї в сторону стодоли. Опїсля вибухав огонь два рази у Штаца, підприємця будівельного і згорїла також стодола разом зі всіма запасами, які в нїї були. Шкода досить значна і небезпечна, а причина огню невістна. — В Серєдовільцях, повіта каменецкого, погорїло д. б. с. м. 25 господарїв і згорїли не лиш будинки, але й весь сєгорїчний добуток.

Телеграми

з дня 17. серпня.

Мариєнбад. Король Едвард приїхав сюда о год. 7. вечером, повитаний англїйским амбасадором з Відні.

Копєнгага. Як урядово доносять, англїйска каналова ескадра, зложена з 10 лїнових кораблїв, 4 кружляків і 12 контрторпєдовців прибуде сюда дня 8. вересня і перебуде правдоподобно до 12. вересня.

Льондон. Француска флєта відїхала з Портсмуту (в Англії) назад до Брєсту, прощана оваційно населєм.

Царгород. Ув'язнений Бєльгїєц Жорїє, одержавши від султана заповненє безкарности, зложив обємстї зізнаня в справї замаху, який був ділом переважно кавкааких Вірмен, а брали в нїм удїл Молодотурки і Болгари.

Франкфурт. Frankfurter Ztg. доносить з Тїєнліну, що на хїньску царицю в дорозї з лїтної палати виконав замах незвісний чоковїк, перебраний за воляка. Супроводячі похід воляки закололи его багнетами. Цїсарєва не понєсла жадаї шкоди.

Льондон. В Пєкїні довідє ся Daily Telegraph про рїзню французских мїсіонарїв в Тибєтї. Підданї Далїя Ляма знищили всі французскї мїсїї. Французскїй посол в Пєкїні порозумїв ся з хїньским правительством в справї підиринятя відповідних кроків.

Досягнув би в житочному раю.
Йому ранок би дав, може, все, що тривав
Він от долї за муки награду:
Може-б завтра зоря для його, бідаря,
Засьвітила розвагу й пораду,
І скарбницю знадну, і шаносу ласну
Принєсла-б йому, може, охочє,
Пригорнула-б його, як коханьця свого
І утерла-б заплаканї очї;
Може-б завтра було для його джерелом
Вєолюдченїв і ручої сили —
Сьвіт заграбати вєсь... і йому-б то преднесь
Полягти непорушнє в могилї!?

XXIII.

«Уже сонце зайшло, і в мене не було
На життя нїякої надїї;
Були думи такі, що тут певне кістки
І мої і коневі зотліють;
Непросвітїня мила кругом мене лягла;
Очі мали в спочинї потребу —
В непрокидному сні, і захтїлось минї
Кинуть погляд останній на небо.
Вїї пухлі мої я підвів, і в горї
Наді мною я ворона вбачив:
Він їстовнє тривав, щоб я швидче конав,
Щоб почати бєнькет нетерпляче,
То він плив, до притьмом своїм ручим крилом
Роскраяв обгортавшу темноту.
Я стежити примїв крізь сьтїн туманів
Його каверзано-зближчену льоту.
Раз, откинувши ляк, він наблизив ся так,

Що його б я ударив рукою,
Як би здужнїсті мав та аркан не стїнав;
Але легкий похит підї мною
Тїї тирси, і рух посутужний иорух,
Та ще гука (не можна й признати,
Було, котру в той час за який-небудь глас)
— Мали змогу його відогнати.
Мене забутєнь вкрив... мало я й розумїв,
Що робило ся далї зі мною;
Тїльки снїлась одна минї зірка ласна;
Із за хмар позирала добою
Вона в очї мої, і проміння її
Були повні такого коханя,
Так прихильнє-ясні, так моторнє журні, —
Що втишали мої дратуваня:
То потонуть, то знов минї степляють кров,
То зорять мою душу тремгяче.
Памятаю ще я — лєдвє прочув життя
Коломїтний, холодний, болячий, —
Тїшу смертї потїм; в моїм серці нїмїм
Лєдвє чути хвилннє тримтїннє;
Блїскавицї в очах; крижний холод в грудях;
Знов з життєм марнє-гннє борїннє;
Вкруги морох вїчний, як могла сумний;
Якєсь чуннє доволяя й пригоди...
Потїм — дїшу важку; в горлі згагу палку,
Заморозєнь, зітханнє... тай годї!»

(Конець буде.)

— Дирекція приватної жонської семінарії учительської з руским язиком викладовим у Львові (ул. Сикстуска 47, I поверх) подає до відомості: З шкільним роком 1905/6 буде отворена III кляса семінарії. Вписи учениць на рік шкільний 1905/6 відбудуться дня 31. серпня і 1. і 2. вересня в годинах від 10 до 1 рано. До вписів можна зголошувати ся в Дирекції усно або письменно, причім треба:

- 1) зложити 4 К вписового;
2) виповнити точно дві вписові карти, а хто вперше записує ся, має також предложити:
а) метрику уродження;
б) свідоцтво шкільне з послідного півроку;
в) свідоцтво здоровля виставлене прав. лікарем на урядовім бланкеті;
г) декларацію родичів, зглядно опікунів, що оплати шкільну платити будуть правильно, що місяця з гори.

Услівем принята до I. кляси, побіч вимаганого підготовлева є також укінчений з початком вересня 16. рік життя.

Вступний іспит до I кляси обіймає слідуєчі предмети: релігію, руский язик, польский язик, німецкий язик, географію, і історію, при родну історію, фізику, рахунки і геометрію. З язиків руского, польского, німецкого і з рахунків відбуває ся іспит усний і письменний, з прочих предметів тільки усний.

Вимоги з поодиноких предметів є слідуєчі:
1) З науки релігії: материял з підручника «Більший християнсько-католицкий катехізм для шкіл народних, з учебника I. Дегарба, переложив і для гр. кат. обряду приладив А. Торський». Головні річи з історії біблійної (коротка іст. бібл. старого і нового завіту для шкіл народних А. Тороньского) з літургії і історії церкви.

2) З руского і польского язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного. Вправне і плавне володінє обома язиками в мові як і в письмі. Знанє граматики рускої і польской в обсягу підручників а) «Методична граматика рускої мови для IV. кляси шкіл 5 і 6 клясових, уложена В. Коцовским і І. Огоновским. Друге поправне виданє, у Львові 1904.» б) Правила «рускої правописи» Львів 1904. Накладом ц. к. Видавництва книжок шкільних. в) «Zwieszta gramatyka języka polskiego na klasę IV. szkół ludowych, ułożona przez Franciszka Konarskiego».

4) З німецкого язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного устуну, вибраного з читанок для шкіл виділових. З граматики знанє правильних і неправильних форм в відмінках іменників, прикметників заіменників і дієслів; розбір реченя. Яко підготовленє до тих вимогів при іспиті вимагає ся знаня німецкої читанки, приписаної для кл. III, IV. і V. школи виділової: «German, Deutsches Lehrbuch für Mädchen-Bürgerschulen» і «Langraf M. Deutsche Sprachlehre mit Übungsaufgaben».

5) З історії і географії: знанє гльоба, огляд всіх частий сьвіта і океанів, читанє мап. Знанє географічних відносин рідного краю. Знанє найважнійших фактів з історії рідного краю.

6) З фізики: поясненє звичайних явищ фізичних в природі; знанє найважнійших приладів фізичних.

7) З природної історії: опис найважнійших звірят, рослин і мінералів рідного краю.

8) З рахунків і геометрії: вправність в чотирох головних ділянках рахункових цілими числами і дробами, рахунок заключеня; вправне численє в памяті. Найважнійші відомости з науки о формах геометричних.

Крім того треба виказати вправу в каліграфії, в рисунках і в роботах ручних, предкладаючи взори читкого і вправного письма, взори рисунків орнаменту геометричного і взори виконаних робіт ручних.

Надто пожаданий є добрий голос, музикальний слух і музичне підготовленє, що можна виказати вправним відспіванєм якої знаної пісні.

Від вступного іспиту до I. кляси можуть бути увільнені учениці, що скінчили V. клясу школи виділової.

Іспити поправчі відбудуть ся дня 4. вересня о годині 8 рано.

Шкільний рік 1905/5 розпочне ся дня 5. вересня торжественним Богослуженєм, на яке мають явити ся безуслівно всі вписані учениці.

Кому потреба би докладнійших інформацій, нехай навише до Дирекції семінарії, Львів, ул. Сикстуска 47. I. поверх, і приложити 1 К марками почтовими та зажадає прислання «Звіту дирекції семінарії за шкільні роки 1904/5», де знайде все, що в справах семінарії знати треба.

Товариство взаїмного кредиту
„Дністер“
стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)
приймає вкладки до опрощення на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів посліжкі можна прислати гроші чеками Щоднящї поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідженя (за есконтом).
ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер“ своїм членам на 6 прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносіть рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотєки або доброї поруки.
На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра“.
Членами можуть бути тільки члени обезпеченї в „Дністрі“.
Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів „Дністер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.
Стан фондів Товар. кредитов. „Дністер“ 31/12 1904
Вкладки: 1,783,673 К.
Уділи членів: 133,117 К.
Ф. резервовий і ин.: 26,576 К.
Позички уділені: 1,616,402 К.
Цінні папери: 123,627 К.
Льокації: 169,456 К.
На рах. біжучим: 81,988 К.

За певну і добру льокацію поручаємо:
4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміювані
4% листи Товариства кредитового земского
4% і 4 1/2% листи Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облігації пролінаційні і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.
КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного
Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокільскім Базарі“.

Житку COPIE можна набувати в „Сокільскім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

Table with 4 columns: o год., Приходять до Львова (головний дворець):, o год., Відходять зі Львова (головний дворець):. Rows list train numbers, destinations, and departure times.

ЛЬОКАЛЬНІ ПОЇЗДИ. Table with 2 columns: Приходять на головний дворець, Відходять з головного двірця. Rows list destinations and times.

Лев Лопатинський.
Сольо терно
оповіданє з льотерійних пригод.
— Ціна 30 сот. —
Набути можна в Ставропійській книгарні.